

The Whole World is Inside and I am Outside: Midrashic Reflections about Erev Yom Kippur

משנה מסכת יומא – פרק ח: משנה ט

האומר, אחטא ואשוב, אחטא ואשוב, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. אחטא ויום הכפורים מכפר, אין יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה, (ויקרא טז) "מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו," עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו.

Mishna Yoma 8:9

One who says, "I shall sin and repent, sin and repent"—will have no chance to do repentance. One who says, "I will sin and the Day of Atonement will atone"—the Day of Atonement does not atone. For transgressions done between a person and the Omnipresent, the Day of Atonement atones. For transgressions between one person and another, the Day of Atonement atones, only if the first one appeases the other. This is as Rabbi Eleazar ben Arakh states: "From all your sins shall you be clean before the Lord (Lev. 16:30)—for transgressions between a person and the Omnipresent does the Day of Atonement atone. For transgressions between one person and another, the Day of Atonement atones, only if the first one appeases the other."

משנה ברורה סימן תרו ס"ק א

והנה אע"פ שגם בשאר ימות השנה מחוייב לפייס למי שפשע כנגדו מ"מ אם אין לו פנאי הוא ממתין לפייסו על יום אחר אבל בעיה"כ מחוייב לתקן הכל כדי שיטהר מכל עונותיו כדכתיב כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאתיכם.

Mishna Berura 606

Though one is required to appease his fellowman who sinned against him all year round - if he doesn't have the opportunity, he puts off appeasing him for another day – **on Erev Yom Kippur he is obligated to fix everything** so that he will be purified of all his sins [on Yom Kippur], as it says: 'On this day you shall have all your sins atoned.'

תלמוד בבלי מסכת קידושין – דף פא, עמוד א

פלימו הוה רגיל למימר כל יומא: גירא בעיניה דשטן. יומא חד מעלי יומא דכיפורי הוה, אידמי ליה כעניא, אתא קרא אבבא, אפיקו ליה ריפתא, אמר ליה: יומא כי האידנא כולי עלמא גואי, ואנא אבראי? עייליה וקריבו ליה ריפתא. אמר ליה: יומא כי האידנא כולי עלמא אתכא, ואנא לחודאי? אתיוהו אותבוהו אתכא. הוה יתיב מלא נפשיה שיחנא וכיבי עליה, והוה קעביד ביה מילי דמאיס, א"ל: תיב שפיר. אמר ליה: הבו לי כסא, יהבו ליה כסא, אכמר שדא ביה כיחו, נחרו ביה, שקא ומית. שמעו דהו קאמרי: פלימו קטל גברא! פלימו קטל גברא! ערק וטשא נפשיה בבית הכסא, אזיל בתריה, נפל קמיה. כי דחזייה דהוה מצטער גלי ליה נפשיה, אמר ליה: מאי טעמא אמרת הכי? ואלא היכי אימא? אמר ליה, לימא מר: רחמנא נגער ביה בשטן.

Kiddushin 81a

Pelimo used to say every day, 'An arrow in Satan's Eye!' One day – **it was the eve of the Day of Atonement** – he [the Satan] disguised himself as a poor man and went and called out at his [Pelimo's] door; so bread was taken out to him. 'On such a day,' he pleaded, 'when everyone is inside, shall I be outside?' Thereupon he was taken in and bread was offered him. 'On a day like this,' he urged, 'when everyone sits at the table, shall I sit alone!' He was led and sat down at the table. As he sat, his body was covered with suppurating sores and he was behaving repulsively. 'Sit properly,' he [Pelimo] rebuked him. Said he, 'Give me a glass [of liquor],' and one was given him. He coughed and spat his phlegm into it. They scolded him, [whereupon] he swooned and feigned death. Then they [the household] heard people crying out, 'Pelimo has killed a man, Pelimo has killed a man!' Fleeing, he hid in a privy; he [Satan] followed him, and he [Pelimo] fell before him. Seeing how he was suffering, he disclosed his identity and said to him, 'Why have you [always] spoken thus [cursing me]?' 'How else am I supposed to speak?' 'You should say, 'The Merciful one rebuke Satan.'"

מסכת חולין דף קי עמוד א-ב

בסורא לא אכלי כחלי, בפומבדיתא אכלי כחלי; רמי בר תמרי, דהוא רמי בר דיקולי מפומבדיתא, איקלע לסורא **במעלי יומא דכפורי**, אפקינהו כולי עלמא לכחלינהו שדינהו, אזל איהו - נקטינהו אכלינהו, אייתוה לקמיה דרב חסדא, אמר ליה: אמאי תעביד הכי? אמר ליה: מאתרא דרב יהודה אנא, דאכיל. אמר ליה: ולית לך נותנין עליו חומרי המקום שיצא משם וחומרי המקום שהלך לשם? אמר ליה: חוץ לתחום אכלתינהו. ובמה טויתינהו? אמר ליה: בפורצני; ודלמא מיין נסך הויא? אמר ליה: לאחר שנים עשר חדש הוו; ודלמא דגזל הוה? אמר ליה: יאוש בעלים הוה, דקדחו בהו חילפי; חזייה דלא הוה מנח תפילין, אמר ליה: מאי טעמא לא מנחת תפילין? אמר ליה: חולי מעיין הוה, ואמר רב יהודה חולי מעיין - פטור מן התפילין; חזייה דלא הוה קא רמי חוטי, אמר ליה: מאי טעמא לית לך חוטי? אמר ליה: טלית שאולה היא, ואמר רב יהודה טלית שאולה, כל שלשים יום - פטורה מן הציצית; אדהכי, אייתוה לההוא גברא דלא הוה מוקר אבוה ואמיה כפתוהו, אמר להו: שבקוהו, דתניא כל מצות עשה שמתן שכרה בצדה - אין בית דין שלמטה מוזהרין עליה, אמר ליה: חזינא לך דחריפת טובא! אמר ליה: אי הוית באתריה דרב יהודה, אחוינא לך חורפאי!

Hullin 110a-b

In Sura, people did not eat the udder, in Pumbeditha they used to eat it. Rami b. Tamri, also known as Rami b. Dikuli of Pumbeditha, once happened to be in Sura **on the eve of the Day of Atonement**. When the townspeople took all the udders and threw them away, he immediately went and collected them and ate them. He was then brought before R. Hisda who said to him: 'Why did you do it?' He replied, 'I come from the place of Rab Judah who permits it to be eaten.' Said R. Hisda to him, 'But do you not accept the rule: [When a person arrives in a town] he must adopt the restrictions of the town he has left and also the restrictions of the town he has entered?' He replied, 'I ate them outside of the [city's] boundary.' 'And with what did you roast them?' He replied, 'With kernels [of grapes].' 'Perhaps they were [the kernels] of wine used for idolatrous purposes?' He replied, 'They had been lying there for more than twelve months.' 'Perhaps they were stolen goods?' He replied, 'The owners must have certainly abandoned all rights to them for lichen was growing amongst them.' He [R. Hisda] noticed that

the other was not wearing Tefillin and said to him, 'Why do you not wear Tefillin?' He replied, 'I suffer from the bowels, and Rab Judah has said, One who suffers from the bowels is exempt from wearing Tefillin.' He further noticed that the other was not wearing Tzitzit and said to him, 'Why are you not wearing Tzitzit?' He replied, 'The coat [I am wearing] is borrowed, and Rab Judah has said, A borrowed coat is, for the first thirty days, exempt from Tzitzit.' While this was going on, a man was brought in [to the court] for not honoring his father and mother. They bound him [to have him flogged], whereupon [Rami] said to them, 'Leave him alone, for it has been taught, Every commandment which carries its reward by its side does not fall within the jurisdiction of the court below.' Said [R. Hisda] to him, 'I see that you are very sharp.' He replied, 'If only you would come to Rab Judah's school I would show you how sharp I am!'